

Dingsdag

den 10 September.

FRANKFORT, den 5den September.

Een der Zweedsche dagbladen, de *Daglig Allehanda*, van den 21sten Augustus, meldt, dat de hofkanselier het voorstel heeft gedaan, om den uitgever van een bijvoegsel tot dit dagblad geregeld te vervolgen, wegens eene daarin vervatte ongunstige beoordeeling van de Fransche regering. Daarentegen trekt een ander Zweedsch dagblad, bestendig partij voor deze regering, zonder dat hetzelfde deswege in het minste wordt bemoeijelijkt. Uit nog eene andere bijzonderheid leidt men af, dat de Zweedsche regering thans de Engelsche en Fransche staatkunde schijnt te volgen en aan te kleven, namelijk, dat zij dadelijk weder eenen gezant naar het Portugeesche hof heeft gezonden, zoodra don Pedro meester van Lissabon was.

— De graaf van *Munch Bellinghousen*, president der Duitsche bondsvergadering, is alhier teruggekeerd.

— E. M. den Koning van Saksen en de overige leden van de koninklijke familie, zijn van Praag op het koninklijke zomerverblijf te Pillnitz wedergekeerd.

— Men verhaalt te Praag, dat Hunne Majesteiten de Keizers van Rusland en van Oostenrijk op de Silezisch-Boheemsche grenzen eene bijeenkomst zullen hebben, en wel tusschen den 6den en 8den September.

— Sedert de terugkomst van Z. M. den Koning van Pruisen uit Teplitz, van waar de Pruisische minister van buitenlandsche zaken reeds een paar dagen vroeger aankomen was, is onder de politieken te Berlijn alles in beweging; men vraagt naar de resultaten van het congres; men maakt allerlei gissingen; doch het schijnt ditmaal moeilijker dan ooit, om tot de geheimen der kabinetten door te dringen, en diegenen onder de diplomaten, die anders het best onderrigt zijn, hebben thans misschien niet veel meer vernomen dan het publiek. Zelfs over de onderwerpen, die behandeld zijn, loopen de meeningen en gissingen zeer uiteen.

— Binnen kort zullen de Pruisische troepen, die bij Magdeburg zijn verzameld, naar de Oostersche grenzen worden afgezonden, om de verrigten. Men begooft het aantal dezer troepen op 40,000 man.

— Volgens brieven uit Tyrol, zijn de talrijke aldaar liggende Oostenrijksche troepen nog vermeerderd met onderscheidene regementen, uit het Salzburgsche gekomen. Het grootste gedeelte derzelven is tegen de Zwitsersche grenzen geplaatst. Men verzekert wijders, dat drie Zuid-Duitsche mogendheden aanzoek ontvangen hebben, om een vereenigd leger bij de Zwitsersche grenzen in gereedheid te houden, voor het geval, dat de onlusten in Zwitserland van gevaarlijken aard voor de naburige Duitsche staten mogten worden.

— Volgens schrijven uit Spiers, zou van wege de overheid gevraagd zijn cassatie van het vonnis tegen *Wirth*, *Siebenpfeiffer* en andere beschuldigden van staatsmisdaad, in Rijnbeieren, geslagen. De vrijspraak dezer personen, die zeer vijandige bedoelingen tegen de bestaande regeringen hebben aan den dag gelegd, schijnt te Berlijn ook veel opzien gebaad te hebben.

Van den 7den September.

Het Oostenrijksche gezin van Frankenthal heeft zich onbevoegd verklaard in de correctie van *Siebenpfeiffer*. Het hof van cassatie moet nu bepalen voor welke rechtbank de zaak moet komen.

— Volgens berichten uit Rome, van den 27den Augustus, bevond de hertogin van Berry zich nog aldaar en wist men nog niet zeker wanneer zij vertrekken zoude. Men zegt, dat zij vooraf nog een antwoord van den heer de *la Ferronnays* wil afwachten. Want, zoo als men verhaalt, is het den heer de *Chateaubriand* niet gelukt, de verzoening tusschen haar en het gezin van *Karel X* tot stand te brengen, en is de heer de *la Ferronnays* thans met de zaak belast. De hertogin heeft den 26sten Augustus den Paus bezocht.

— Volgens brieven uit Weenen, van den 29sten Augustus, zou Z. M. de Keizer van Oostenrijk den 5den September Praag verlaten, en zich, zoo als men meende, naar Troppau begeven, waar eene bijeenkomst met den Keizer van Rusland en den Koning van Pruisen zou plaats hebben.

BERLYN, den 3den September.

Alhier zijn aankomen Zijne Excell. de vice-kanselier en minister van buitenlandsche zaken van Z. M. den Keizer van Rusland, de graaf van

Nevelbrode, en de Russische generaal-majoor *à la suite*, van *Manzuroff*.

Van den 4den September.

Volgens brieven uit Stettin, die tot gisteren namiddag om 5 uur gaan, was Z. M. de Keizer van Rusland alstoen aldaar nog niet aankomen. Z. K. H. de Kroonprins bevond zich nog steeds te Swinemunde, om aldaar den doorluchtigen gast bij zijne aankomst te begroeten. Te Stettin zelf was een gedeelte des garnisoens geschaard van de landingsplaats tot aan het Toussaintsche huis, waar Zijne Keizerlijke Majesteit zal afstappen. Het weder was overigens bij voortdurend zeer ongunstig, en storm en regen wisselden elkanderen gestadig af. — Volgens de jongste tijdingen uit Petersburg, was Z. M. de Keizer den 28sten Augustus met de stoomboot *Ischora* van daar vertrokken.

Van den 6den September.

Uit Stettin wordt, den 4den dezer het volgende gemeld: « Een koerier uit Petersburg, in den avond van den 3den alhier aankomen, heeft de tijding medegebragt, dat Zijne Majesteit de Keizer den 29den dezer, des morgens om 9 uur, van Kroonstad met de *Ischora* is in reedsgegaan. De koerier had eenige uren later de hoofdstad verlaten. Hij zoo wel als een tweede koerier, die den 29sten van Petersburg vertrokken en heden den 4den te Stettin aankomen is, brengen brieven van Hare Majesteit de Keizerin aan haren doorluchtigen gemaal mede, en de laatste treedt de tijding, dat het vermoeden ongegrond is, dat Zijne Majesteit bij Rewal zou aan land gegaan zijn, om eene rustigere zee af te wachten. De verheven-gast is derhalve elk oogenblik te Swinemunde te verwaaiten, daar het stormachtige weder opgehouden heeft en de wind gunstiger is geworden. Volgens latere tijdingen uit Stettin, was Zijne Majesteit den 4den 's avonds ten 9 uur nog niet te Swinemunde aankomen. De tijding van de landing kan binnen zeer korten tijd te Stettin aankomen, daar langs den ganschen oever van de Oder seinposten zijn opgericht.

— Te Berlijn is aankomen de Russische luitenant-generaal *min* *Kalmann*, *van Nevelbrode*, minister van buitenlandsche zaken van Z. M. den Keizer van Rusland, is naar Bohemen vertrokken.

ZWITSERLAND.

Particulier bericht. Onze toestand wordt gedurig bedenkelijker. Nadat Bazel en Schwyz overwonnen en verwoest zijn, is, zegt men, nu ook Neuenburg aan de beurt. Het gevaar inziende, heeft dit landje wel dezer dagen besloten, aan zijnen Koning dringend het verzoek om eene geheele afscheiding van Zwitserland voor te stellen, terwijl er reeds 3 gezanten naar Berlijn zijn vertrokken, om persoonlijk dit verzoek te onderstellen; maar de landdag schijnt te willen handelen, alvorens het antwoord inkomt. Op voordragt van Bern, heeft dezelve besloten, dat er opnieuw troepen zullen mobiel gemaakt worden; ook verwachtte men te Neuenburg dagelijks eene overrompeling. Neuenburg zal zich niet ligt verzetten; dan daarmede zal de zaak niet afgedaan zijn. Overigens zou de landdag er zich wel mede kunnen vergissen, dat het Zwitsersche volk zich tot alle gewelddadigheden laat gebruiken. Velen zijn reeds de oogen open gegaan. De troepen, die te Bazel waren, hebben spoedig ingezien, dat men hen misleid heeft. Een bataljon, dat dezer dagen naar Solothurn terugkeerde, was zoo verbitterd, dat het de griffioen, die tenporigheden pleegde. Verscheiden hunner drongen in den raad, die juist vergaderd was, en dreigden den president *van de vint*. Het bataljon zou in de kazernen gelegd worden, doch men moest dadelijk aan zijne eischen voldoen, het betalen en naar huis laten gaan.

Solothurn. Den 29sten Augustus is ons bataljon van Bazel alhier teruggekeerd. De beschikking der militaire commissie, dat de troepen, die in de kaserne niet konden gehuisvest worden, in particuliere huizen zouden worden ingekwartierd, heeft onder het korps zulk een vrees ingewekt, dat het tot bedenkelijke ongeregelheden en wantrouwen is gekomen. Niet alleen werden de bevelen der officieren miskend, maar zelfs het raadhuys door een groot aantal onder een verwaarloosbaar getier belegerd. Eenige muiters drongen zelfs in de raadkamer, waar de kleine raad, wegens deze opschudding, buitengewoon vergaderd was.

Bazel 2 September. Bij de op den 31sten Augustus plaats gehad hebbende stemming der burgerij, over de vraag: of zij het besluit van den grooten raad van den 29sten, opzettelijk de splitsing van het kanton Bazel en de voortdurend der overheid tot de invoering eener nieuwe staatsregeling, zou aannemen of niet, is gebleken, dat voor de gewonnenheid

Klein-Azie of *Anadoli* (het oosten, de *Levant*) staat onder eenen *Beg-ler bey* (eene hoogere waardigheid dan die van pacha, zoo veel als onder-koning) en heeft zijnen zetel te *Kiutajja*. (Hieronder behoort ook in zekeren zin *Karamanie*, alsmede de pachaliks *Siwas* of *Pontus*, *Trebisonde* en *Marasc* of *Mokatia* (*Melitene* of *Klein-Armenie*). Het geheele schiereiland wordt ten zuiden door de *Middellandsche Zee*, ten westen door den *Archipel* en het meer van *Marmora*, ten noorden door de *Zwarte Zee* bespoeld; ten oosten wordt het door den *Euphraat* van de andere *Turksch-Aziatische* gewesten gescheiden. Beschouwen wij eerst het eigenlijke *Klein-Azie* of *Anadoli*.

Hier werd de oudste *Grieksche* poëzij (zoo wel het heldendicht als de fabel) geschiedenis en wijsbegeerte beoefend; hier verrezen prachtige en vryvarende staten en bloeiende bondgenootschappelijke gemeenebesten, vooral op de westkust, terwijl het binnenland prijkte met trotsche gebergten en schoone rivieren. Nogtans is de binnenste vlakte zeer bar, en de afhelling van daar naar de westkust was oudtijds berucht door aardbevingen en vuurbergen. De voornaamste gebergten zijn de *Olympus*, bij *Broussa*, van welke bekoorlijke beekjes afvloeijen, die deze stad zoo waterrijk maken. De *Ida* zoo beroemd door *Troje* en *HOMERUS*, de *Tmolus* en *Sipylos* (in het midden des lands de *Agæus*) en geheel ten zuiden de hemelhooge *Taurus*. Van deze gebergten dalen de talrijke en bij de ouden zoo beroemde rivieren af, van welke het genoeg zal zijn de volgende te noemen: den *Halijs* (thans *Kizil Irmak*) of *goudstroom*, die als de oostelijke grensscheiding van *Klein-Azie* beschonwd werd, en, volgens *KINNEIR*, welligt de fraaiste rivier van *Klein-Azie* is, aan welker oostelijke boorden *Pontus*, en *Kleit-Armenie*, lagen: de *Sangarius*, *Parthenius*, de *Gravichus*, de *Scamander* en *Simois*, (thans kleine riviertjes, niet eens zoo groot als de *Vecht*, maar onsterfelijk door de herinneringen van *ACHILLES*, *HEKTOR* en *ALEXANDER*) de *Kaikus*, waarbij de oude bergvesting *Pergamus* lag, de destijds goudrijke *Hermus* en *Paktolus*, de *Kajster* met zijne talrijke zwanen, de kronkelende *Meander*, enz. De talrijke beroemde steden, welke dit land bedekten, zijn allengs, doch vooral sedert de *Turksche* overheersching, verdwenen, en men vindt niet of nauwelijks eenige sporen meer van *Troje*, *Sardes*, *Ephesus*, *Miletus*, *Nicomédie*, *Nicêa* en zoo vele andere vrije en magtige *Grieksche* kolonien, als hier de kusten der drie zeeën verheerlijkten. Nogtans ontbreken er slechts handen, zekere mate van burgerlijke vrijheid en dien ten gevolge nijverheid aan, om dit land weder tot een der schoonste van het aardrijk te verheffen, zoo als het geweest is. Men heeft niet alleen tarwe, maar zelfs rijst, vooral bij *Angora*; elders tabak, uitmuntende saffraan, katoen, zeer vele boomvruchten, zoo wel eetbaar ooft (appelen, peren, mispelen, vijgen enz.) als olijven en eikels, waarvan men tot lederbereiding gebruik maakt. Er groeit ook genoegzaam wijn voor het verbruik der christen-inwoners; aan de Mohammedanen is dezelve door de wet verboden, hoewel die wet zeer dikwerf wordt overtreden. De wijn van het eiland *Chios* is beroemd, en dit schoone eiland levert ook de beroemde *mastik*, eene soort van geurige boomharst. Aan de kusten der *Zwarte Zee* groeit ook veel timmerhout en men heeft er de heerlijkste streken en uitzigten; daarentegen is het houtgewas binnen in het land ongemeen schaars, zoo dat arme lieden aldaar zich van gedroogde koemest moeten bedienen. Hier zwerven in de dorre, onoverzienbare *Phrygische* bergvlakten de *Turkomannen* met hunne kameelen rond, daar het land genoegzaam geheel niet bebouwd is, en veel overeenkomst met onze dorste heilanden heeft. De kameel, (hier van de soort met eené bult, *dromedaris* genoemd), een onwaardebaar geschenk der goede Voorzienigheid aan der bewoners van woestijnen, is hier dus zeer algemeen; het geeft aan zijne bezitters de middelen tot een spoedig vervoer, en, in geval van nood, drink-water uit zijne maag, (wanneer men het dier moet slagten,) voedsel door zijn vleesch en kleeding van zijn haar. Dit zeer grove haar moet men echter vooral niet verwarren met het bekende fijne *kemelshaar*, hetwelk van de *Angora* of *kemelsgeit* afkomt, die bij *Angora*, het oude *Ancyra*, talrijk gevonden wordt, en waaruit men zeer fijne stoffen vervaardigt, (gedeeltelijk bekend onder den naam van *kamelotten*.) Nergens vindt men deze dieren dan in *Angora's* omtrek. Daarentegen is de schapenwol grof. Het midden des lands heeft talrijke weiden voor paarden, runderen en kameelen. Men heeft veel zijdeteelt door talrijke moerbezieboomen. Het delfstofrijk levert veel klip- en zee- of meerzout; de mijnen, die vroeger niet onbelangrijk waren, worden thans meestal verzuimd; er zijn niet weinig warme baden en mineraalbronnen, vooral op de heiling van den *Olympus* te *Broussa*.

Te midden der *Turksche* dwingelandij, die vooral door de pacha's werd uitgeoefend, die men bezwaarlijk kan snuiken of beteugelen, bleven er nogtans door de ligging eenige steden ongeschonden. *Smyrna* is daaronder de voornaamste. Deze aloude geboorteplaats van *HOMERUS* (volgens sommigen), werd naderhand geheel verwoest, zoodat de inwoners in dorpen leefden; doch *ALEXANDER de Groote* beval de herbouwing der stad, drie kwartier van de oude verwijderd, die naderhand door zijne opvolgers *ANTIGONUS* en *LYSIMACHUS* voltooid werd. Zij nam naderhand zeer toe door hare voortreffelijke ligging aan het diepste eener zeer ruime baai, die door verscheidene kleine eilanden gedekt wordt. De beroemde *Grieksche* aardrijksbeschrijver *STRABO*, ten tijde van Keizer *AUGUSTUS*, noemde haar de *schoonste aller steden* (in *Klein-Azie*). Zij telde ook eene apostolische christen-gemeente, van welke de apostel *JOHANNES* in zijne openbaring (Hoofdst. II, vs. 8—10) niet zonder hoogen lof gewaagt. Dit tweede *Smyrna* is weder door talrijke oorlogen in de middeleeuwen, vooral tegen de *Turken*, verwoest, en door de *Grieksche* Keizers op eene veel kleinere schaal hersteld. Nadat door den val des *Griekschen* rijks de geheele *Levant* onder de *Turksche* magt bereenigd was, herleefde de handel, en *Smyrna* breidde zich van den top des bergs, waarop toen het kasteel en de geheele stad stond, benedenwaarts uit. Thans heeft *Smyrna* van de oude stad zeer weinig overblijfselen meer, behalve een stuk van den ouden muur; de heldere vloed van den *Meles*, aan welks boorden men meent dat *HOMERUS* geboren is, hebben geene omwentelingen kunnen veranderen. *Smyrna*; hetwelk 100,000 inwoners telt, waarvan wel de helft *Grieken* zijn, is de eerste koopstad van *Klein-Azie*, van welke ruwe zijde, katoen en katoenen stoffen, kemels-

haren kamelotten, wol, leder, was, vijgen, rozijnen en droogerijen worden uitgevoerd; daarentegen heeft zij veel invoer van *Europische* fabriekwaren en koloniale goederen, die door karavanen vroeger ook naar het binnenste van *Azie* gingen: doch deze handel is door de onlusten in *Perzie*, gedurende de achttiende eeuw, verbazend vervallen. De *Nederlanders* hebben er, gelijk alle voorname handeldrijvende volken van *Europa*, eene faktorij en consuls. Zij zijn er vrij talrijk en geacht; vooheen gingen er vele laken- en wolfabrikaten van hier derwaarts.

Doch de groote handel van uitvoer is ook meest tot *Smyrna* bepaald. *Angora* of *Ancijra*, geheel in het Oosten des lands op heuvelen gebouwd, in wier midden het kasteel op eene rots verrijst, heeft wel kamelottenfabrieken en eenigen handel van vervoer uit *Smyrna* naar *Binnen-Azie*, doch dezelve is sedert eenige jaren zeer vervallen. Deze stad telt 20,000 inwoners. *Kiutajjah*, de hoofdstad van *Anadoli*, en *Karahissar*, eene groote handelplaats, vooral in de voortbrengselen der omstreken, waaronder veel *opium* behoort, zijn mede niet onaanzienlijke steden; doch vooral *Broussa*, thans zekerlijk in grootte en gewigt de eerste des lands na *Smyrna*; de oude stichting van Koning *PRUSIAS* van *Bithynien*, naderhand onder de eerste *Ottomansche* Sultans de zetel des rijks, en welke daarom door de *Turken* als eene heilige stad wordt beschouwd. De vlakte dezer stad is door *Turksche* dichters als een paradijs bezongen, wegens haren rijkdom aan water, ongemeene vruchtbaarheid en de schilderachtige bekoorlijkheid der achter haar liggende bergen. Men zegt, dat zij even zoo vele moskeën en wandelplaatsen als dagen in 't jaar heeft. Ook heeft de stad ontelbaar vele koude en warme gezondheids-bronnen en baden. De bevolking is 70,000 inwoners, waaronder 50,000 *Turken*, 10,000 *Armeniërs*, 4000 *Grieken*, 2000 *Joden* en eenige weinige *Franken*.

Behalve *Anadoli* bezit de *Turksche* Sultan in *Klein-Azie* nog de landschappen *Siwas*, *Merasch*, *Tarabosan* of *Trapezus* en *Karamanien* of *Cilicie*. In eers'gemelde gewest vindt men de hoofdstad *Siwas*, het oude *Selbaste*; de groote koopstad *Tokat*, die veel karavanen-handel drijft in saffraan en katoenen goederen naar *Perzie* en tot aan *Indie*. Men vindt hier dan ook vele *Joden*, zoowel als *Armeniërs* (die er eenen aartsbisschop hebben) en *Grieken*. *Amasia*, aan den *Iris*, is een oord, rijk aan wijn en boomvruchten. *Oescat*, is gebouwd door en de zetel van zekeren *SCHAPWAN OGLOU*, een opperhoofd der *Turkomannen*, die zich in 1813 in het hart van *Klein-Azie* tot aan de *Middellandsche Zee* geheel onafhankelijk van de *Porte* gemaakt had, en, volgens den reiziger *KINNEIR*, wel veertig duizend man kan in het veld brengen. Voorts heeft men de steden *Samsoen*, aan de *Zwarte Zee*, op den grond van het oude *Amisus*, en die eenen zeer levendigen handel drijft met *Konstantinopel*. *Tarabosan* heeft de stad van gelijken naam, het oude *Trapezus*, in de roimans der middeleeuwen en als de zetel eens *Griekschen* Keizers zoo bekend onder den naam van *Trebisonde*, thans bevolkt met 15,000 zielen, tot hoofdstad. Haar naam is waarschijnlijk ontleend van de bouw-orde der stad, naar eene langwerpige tafel (*Trapeza*) gelijkende. Haar gebied is bergachtig, maar niet onvruchtbaar. Het maakt, met het pachaliek van *Siwas*, de oude koningrijken *Pontus* en *Kappadocien* uit. In *Merasch* draagt de hoofdstad denzelfden naam; zij is in de geschiedenis der kruistogten zeer vermaard, even als het latere *Meletia* of *Melitene*, bij den *Euphraat*, destijds eene ongemeen groote stad. Tot *Karamanie* behooren de beide belangrijke steden *Kaisarieh* en *Konia*. Laatstgemelde was vroeger onder den naam van *Caesarea*, nog vroeger onder dien van *Maraca*, de hoofdstad van *Kapadocie*, bekend, en ligt aan den voet des hoogen bergs *Argaeus*. Deze stad is groot en zoo oud, dat men haar van *JAPHETS* zoon, *MESECH*, afleidt. De reiziger *KINNEIR* klaagt ongemeen over den stank en de onreinheid dier stad, die echter door hare ligging overvloed van levensmiddelen heeft. Zij ligt in eene allervruchtbaarste vlakte; het klimaat is gezond, en deze streek zou zeer goed het leger eens veroveraars kunnen voeden. Gelijk *Caesarea* de zetel van Koningen, dus was *Konia* of *Ikonium*, van welke reeds in de Handelingen der Apostelen gewaagd wordt, langen tijd de zetel van *Turksche* Sultans, die eerst onder de *Tartaarsche* veroveraars in de dertiende eeuw bezweken. Ook zij ligt in eene bij uitstek vruchtbare vlakte, rijk aan water en allerlei boomvruchten, en andere nuttige gewassen. Het was dus allezins een bewijs van schrander kriegsbeleid, dat *IBRAHIMPACHA*, na de verovering van *Syrie*, zich niet naar het Noorden, maar naar dit meer zuidelijke gedeelte van *Klein-Azie* wendde, alwaar hij eensdeels zijne uitmuntende ruitery beter ontwikkelen kon, en anderdeels gelegenheid had, om, in geval eener overwinning, zijn leger in het land zelve te onderhouden.

Het district van *Adana*, ten zuidoosten van *Klein-Azie*, is, gelijk men weet, door den Sultan aan *IBRAHIM*, zoo 't heet in pacht, afgestaan. Van de meer afgelegene gewesten hebben wij vroeger over *Erzeroum* of *Turksch-Armenie*, destijds het oorlogstoonel der *Russen* en *Turken*, een artikel geleverd. Meer zuidwaarts ligt *Mesopotamie*, tusschen den *Euphraat* en den *Tigris*, met de hoofdstad *Diarbekir*, en *Assyrien* of *Irak Arabi*, met de gewigtige steden *Merdin*, *Mosul*, tegen over het aloude *Ninevé*; *Bagdad*, de oude wereldstad der *Kalifen*, het *Londen* en *Parijs* der middeleeuwen, doch in 1256 deerlijk verwoest, en sedert nauwelijks eene schaduw zijner oude grootheid vertoonende, zoodat sommige reizigers hare bevolking (die weleer misschien een millioen bedroeg,) op slechts 15,000 inwoners rekenen; eindelijk de weleer zoo beroemde koopstad *Basra* of *Balsora*. Al deze steden liggen aan of nabij den *Tigris*, doch deze doorstroomt thans een bijna ontvolkt gewest. Niet alleen in de gebergten zijn de *Kurden*, eene strijdhare natie, genoegzaam onafhankelijk; maar dit volk, hetwelk reeds aan de *Grieken* van *XENOPHON* zoo veel werks gaf, is ook in de vlakte afgedaald, en heerscht daar, even als vele stammen der *Turkomannen*, bijna zonder den Sultan te erkennen. Reeds vroeger stonden de pacha's dezer afgelegene provincien, althans die van *Bagdad*, gedurig tegen de *Porte* op, welke met de grootste moeite haar gezag daarin handhaafde: men kan begrijpen, wat thans het geval zal zijn, nadat een gelukkig opstandeling door haar zelve erkend is als heer van *Egypte*, *Nubie*, *Arabie*, *Syrie* en zelfs als landvoogd van een gedeelte van *Klein-Azie*. Het is dit nieuwe, magtige rijk, hetwelk wij in een volgend artikel moeten beschouwen.

